

Лист ученика Основне школе „Емилија Остојић“

Сничак

Можда се најлепше бива
већи,
још већи,
највећи,
тумети,
сасвим тумети,
кроз неки тихи немир
што се у теби створи,
па гори,
бескрајно гори
и никако да изгори.
И нико не зна шта је.
А он траје и траје.

Мирољуб Антић

Садржај

Насловна страна.....	1	Сничкова галерија.....	19
Садржај.....	2	Литерарци.....	20
Поздрав првацима.....	3	21
Вуковци 2020/2021.....	4	22
Ђак генерације 2020/2021. г.	5	Интервју - учитељица Светлана Илић.....	23
.....	6	Истраживачка станица Петница.....	24
.....	7	25
Такмичења 2021/2022. г.	8	Дан розе мајица.....	26
.....	9	Толеранција.....	27
У друштву уметника.....	10	Литерарна секција.....	28
Интервју - наст. Брано Рудић.....	11	Библиотечка секција.....	29
.....	12	30
.....	13	31
Литерарци јуниор.....	14	Активности у школи у Рогама.....	32
.....	15	Новогодишњи вашар, Ускршњи базар.....	33
Сничкова галерија јуниор.....	16	Активности у школи у Прилипцу.....	34
.....	17	Стрип - Краљ Артур.....	35
Сничкова галерија.....	18	Мали матуранти.....	36

Сничак

Лист ученика Основне школе „Емилија Остојић“

Број 39, јун 2022. године
Издаје * ОШ „Емилија Остојић“, Пожега, Књаза Милоша 26

Први број изашао * 1975. године
Оснивач * Радина Радојевић, наставник
Логотип листа * Недељко Вуковић, наставник

Редакција * Новинарска секција
Уредник * Соња Стоковић, наставник

Лист је настало у сарадњи са
*учитељима и наставницима школе
Рад на насловној страни:
Јана Николић IV 2

Штампа:

[e-mail: sonja.stokovic@gmail.com](mailto:sonja.stokovic@gmail.com)

*на појединим страницама коришћене су апликације преузете са интернета

Добро дошли, најмлађи!

Ђурђа
Маричић III 2

Сваке године највише волимо да се хвалимо друштвом нових ђака, првака. :))) У протеклој школској години имали смо их 111, од којих 90 у матичној школи, а у издвојеним одељењима 21, највише у Средњој Добрињи, 9.

Сунце

Сунце греје
свет се смеје.

Сунца нема, свет се спрема,
да задрема.

Сунце сија зраке пружа,
на латице наших ружа.

Сунце греје, децу злати,
на травицу лопту врати.

Теодора Дробњак I₃

ШКОЛА

Школо, школо, школице,
моја лепа школице,
у теби имам другарице!
моја лепа школице.

Школо, моја лепотице
у теби су ми
лепе успоменице.
Моја лепа школице!!!

Јована Марјановић II₂

ШКОЛА

Ја много волим школу!
Школо, школо, школице,
моја паметна другарице!!!

Школу волим ја,
у њој сам увек весела.

Јована Митровић II₂

Моја школа

Моја школа има
пуно ђака,
у њој се чује песма
свака.

Деца јој весело
журе јутром,
а свака учитељица
брине
због дечије
јурњаве и брзине.

Пуна је топлине,
знања и
дисциплине
и зато је свако
дете воли
и радосно жури
према школи.

Марко Јевтовић II₂

Петар Поледица III 3

ШКОЛУ ВОЛИМ ЈА

Школу волим ја
и баш сам весела!
Од ликовног света,
то је наша планета.
Од срца до пете,
школу воли свако дете.
И то није све,
зато - в о л и м ј е !!!
У срцу школу носим ја,
ту је и моја учитељица.
Много волим школу.

Љубица Пантовић II₂

Који је најлепши цвет на свету

Мој омиљени цвет је маслачак. Он има јаркожуту боју, а стабљика му је као сламчица. Расте на ливади, у шуми, а има га и у мом дворишту.

Маслачак је лековит, а његови листови се користе за салату.

Када процвета, он се затвори, а када прецвета, он се отвори и претвори се у малу пунфасту лоптицу коју ветар може да одува. То су семенке из којих расту нове, младе биљке.

Матија Ковачевић I₄

Јована Андрић I₄

Моја бака

Моја бака се звала Нада. Имала је топле очи
браон боје. Коса јој је била бела.

Волела је да ме купа када сам била сасвим
мала.

Моја бака је била учитељица. Проводила је
доста времена са мном. Певала ми је песме
док ме је успављивала.

Много ме је волела.

Мина Јовићевић I₄

Милица Гордић I₄

Носиоци Дипломе „Вук Караџић“ школске 2020/2021. године

- Матија Антонић VIII1
- Ђорђе Боловић VIII1
- Вељко Мињовић VIII1
- Огњен Радивојевић VIII1
- Иванка Стокић VIII1
- Ђурђија Чанчаревић VIII1
- Ђогдан Адашевић VIII2
- Раствко Пешић VIII3
- Сара Милчановић VIII4
- Андријана Сарић ИО Прилипац
- Милица Малопарац ИО Средња Добриња
- Тамара Тешић ИО Средња Добриња

Домовина

За мене,
домовина не значи све куће
и сваки град.
За мене,
то је она кућа где је моја породица,
где су људи које ја знам.

У домовини бива љубав,
срећа и здравље.
Сва песма што путем жубори,
сви облаци што небом плове,
сваки цвет што на Земљи цвета...
И свуда где је моја породица,
сви Срби, из целог света.

Од свега што човек може да
пожели,
домовина је најлепша!
Сви они људи које волиш
и који те воле...
Е, то је домовина.

Драга особа

Поред свих мени драгих особа,
издвојила бих једну мени посебно
драгу, а то је моја учитељица Весна
Миловановић.

Она је много лепа. Има дугу
црвену косу и плаве очи. Увек је
лепо обучена и дотерана.

Учитељица Весна није строга.
Труди се да нас све што боље
научи. Она сву децу исто воли.
Сваком хоће да помогне и труди се
да га разуме. Учи нас да је школа
много важна и да треба да будемо
добри другари.

Са учитељицом Весном никад
није досадно, јер је она увек весела
и расположена.

Учитељицу Весну много волим и
поштујем и захвална сам јој на
свему што чини за мене и моје
другаре.

Јована Митровић II 2

Ученик генерације 2020/2021.г. Вељко Мићовић

**Упознајмо Вељка, дечака који се не плаши да закорачи изван граница очекиваног.
Научимо од њега како се то ради.**

Како би укратко представио себе?

Ја сам Вељко Мићовић, ученик првог разреда Математичке гимназије у Београду. Не постоји некакав посебан начин како бих представио себе, надам се да ће овај интервју то урадити уместо мене.

Имаш ли неко лепо сећање из основне школе?

Наравно, за све време проведено у основној школи, стекао сам мноштво лепих сећања. Међутим, не бих могао да издвојим нека одређена. За мене је цео тај осмогодишњи период представљао једно дивно и непоновљиво искуство.

Да ли ти недостаје стара школа и другови из одељења?

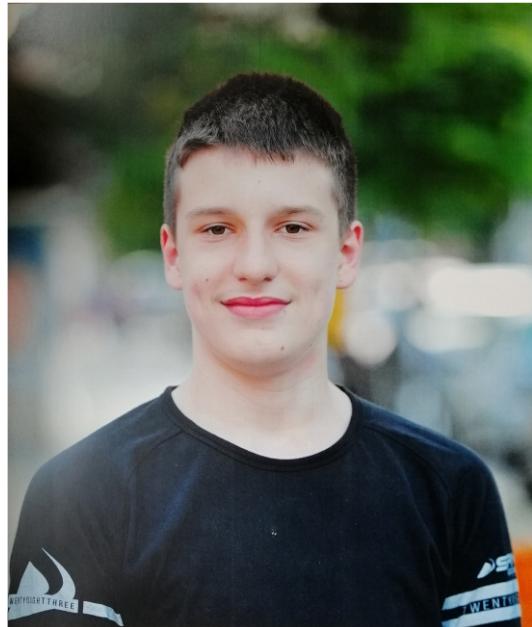
На мене је основна школа оставила велики утисак. Самим тим, напуштање ње изазвало је доста емоција код мене, као и код мојих пријатеља. С временом, свако од нас се навикао на ново окружење, и сигуран сам да се свако сећа наше старе школе радо, али и са трунком туге због њеног, нама се чини, прераног краја. Међутим, крај школе свакако не представља и крај дружења са људима из мог старог одељења. Иако не са већином, са најближим друговима остао сам у одличном контакту. Редовно се дописујемо и виђамо сваки пут када сам у могућности за тако нешто.

Да ли ти значи то што наша школа чува сећање о теби као о изузетном дечаку и ученику?

Иако себе не сматрам изузетним, веома ми је драго да место у коме сам провео већи део детињства чува сећања на мене, и то ми само даје подстицај за даљи рад и залагање.

Колико труда је било потребно да постанеш џак генерације? Како си се осећао када си проглашен џаком генерације?

Искрено, никада нисам размишљао о томе. Једноставно сам само покушавао да будем

што бољи у школи, и да идем на такмичења јер ме је то интересовало, а титула самог џака генерације дошла је спонтано, као последица свега тога. Ипак, веома ми је драго што сам проглашен џаком генерације, и веома сам срећан што су мој рад и труд награђени.

Да ли је било тешко одржавати најбољи успех и учествовати на свим такмичењима?

Не могу рећи да је било лако, али слушајући на часу, као и уз помоћ наставника, успео сам без већих потешкоћа да одржим такав успех. Што се такмичења тиче, на њих сам искључиво ишао због својих интересовања. За разлику од редовне наставе, која ми није представљала неки већи изазов, такмичења су била доста тежа и, бар за мене, занимљивија. Зато сам још од трећег разреда ишао на њих, и то ћу наставити и у средњој школи.

Којих такмичења се сећаш?

Ишао сам на доста такмичења, и веома је тешко сетити се свих. Такмичења која бих издвојио су такмичења из природних наука (математика, физика, хемија), као и роботика.

Која значајна места си освајао?

Најбоље резултате имао сам у седмом и

прошао на републичко такмичење из хемије, као и на окружно такмичење из хемије. Међутим, ниједно од такмичења није одржано због пандемије корона вируса. У осмом разреду сам прошао на три републичка, из хемије, физике и роботике. Нажалост, због смањења броја позваних ученика на републичко такмичење из математике због корона вируса, за пролазак на републичко из математике ми је фалио 1 поен. Међутим, сва три републичка била су организована истог викенда, па сам само могао да одем на физику.

Да ли ти је посебно значила помоћ неких наставника?

Сматрам да сам имао доста среће што сам од почетка школовања имао одличне наставнике који су ме усмерили и помогли да развијем љубав према науци. Пре него што поменем наставнике, волео бих и да издвојим своју учитељицу Миру Јордовић, која је прва видела мој таленат и усмерила ме првенствено ка математици, али и другим наукама. Од наставника, издвојио бих Александру Весовић (моју наставницу математике), Гордану Николић (моју наставницу физике), Александра Весовића (наставника хемије), као и Стевицу Јанковића (наставника информатике), који су ми редовно држали часове додатне наставе, али и налазили начин да ме заинтересују за сваки нови час.

Какво искуство носиш из Истраживачке станице Петница?

Петница је на мени оставила неизбрисив траг. Само седам дана које сам провео тамо totalno је променило мој поглед на науку, али и на живот. Тамо сам се бавио стварима које волим, али и упознао многе људе са којима сам у контакту и данас.

Уписао си се у Математичку гимназију у Београду. Откуда та одлука?

Још у Петници упознао сам људе који иду и основну школу при Математичкој гимназији. Њихова настава се од обичних школа разликова по томе што су имали више часова математике и физике у односу на друге основне школе. И ово је први пут када сам схватио да постоје деца која знају много више од мене у областима у којима сам, бар до тада, мислио да имам доста знања.

Међутим, ово није негативно утицало на мене. У разговору са њима, сазнао сам како школа функционише, и одмах ми се свидео начин рада у Математичкој гимназији. Тада сам први пут дошао на идеју да је упишем. Међутим, заборавио сам на ту идеју све до осмог разреда, када сам полако почињао да размишљам о упису. Моја првобитна идеја била је да упишем Гимназију „Свети Сава“ у Пожеги. Међутим, након истраживања, схватио сам да је Математичка гимназија права школа за мене. Након тога, почeo сам да се спремам за пријемни испит који сам у мају и положио, и постао ученик ове школе.

Представи нам укратко своју нову школу, нове предмете, професоре, другове. Опиши нам своје утиске.

Математичка гиманзија је школа специјализована за математику, физику и програмирање. Ова три предмета заузимају нам и већину распореда. Недељно имамо 8 часова математике (од тога 4 анализе са алгебром и 4 геометрије), 4 часа физике и 5 часова програмирања. Остали предмети су због овоголико часова недељно сведени на минимум, имамо 2 језика (српски и енглески), географију, историју и физичко. Професори су веома образовани, неретко су доктори наука или долазе са неких од најпрестижнијих универзитета у свету (нпр. Оксфорд, Кембриџ, МИТ...), али и са наших факултета. Мој највећи утисак дошао је управо првог дана. Када смо се представљали, схватио сам да у мом одељењу има чак 17 ћака генерације. С временом, почeo сам да увиђам колико знања имају деца из мог одељења.

Међутим, брзо сам се навикао, а таква атмосфера ме је само подстакла да напредујем. Још једна новина била је сама тежина наставе. Тестови су неупоредиво тежи него у досадашњем школовању, и сасвим је нормално да деца из мог одељења добијају двојке, па чак и јединице на тим тестовима, упркос томе што су раније били међу најбољим ученицима. Ја сам се одлично снашао, и још увек успевао да одржим исти просек као у основној школи.

Како изгледа живот у Београду за шеснаестогодишњака?

Првобитно је било доста необично. Морао сам да се навикнем да не виђам мајку и сестру по пар недеља, да сваки дан проводим барем сат и тридесет минута у градском превозу, као и на нови простор у коме живим. Међутим, с временом сам превазишао све ово, и сада практично не видим разлику између Пожеге и Београда.

Имаш ли, поред обавеза у школи, времена за још неке активности? Чиме се бавиш у слободно време?

У слободно време волим да гледам филмове и серије, играм игрице и кошарку, идем на разна места по Београду са другарима, слушам музику...

Волиш ли да читаши? Волиш ли филм? Музику? Путовања? Спорт? Природу?

Волим да читам, међутим, у последње време немам жељу за тиме. Обожавам да гледам

филмове и серије, и то радим свакодневно. Музику такође слушам свакодневно, углавном да прекратим време у аутобусу. Иако нисам никде ишао у скорије време, волим путовања и природу, а од спорта највише играм кошарку.

Долазиш ли често у Пожегу?

Трудим се да долазим сваки викенд, међутим, због разних обавеза, као и дружења са пријатељима из школе, често не успевам то и да испуним.

Имаш ли поруку својим бившим наставницима и млађим друговима?

Па и не баш. Једино што бих могао да поручим млађим другарима јесте да се труде и интересују за ствари које воле, а да ће резултати доћи као последица њиховог залагања.

Maja Međedović, Emiliija Stoković VII 2

Спортиста генерације 2020/2021.г. Олга Стојановић

Претходна генерација осмака имала је изузетног спортисту, Олгу Стојановић, о чијим успехима у стрељаштву сте читали у прошлогодишњем „Сничку”. Изузетно, прошле школске године имали смо и спортисту генерације. Олга се и даље бави стрељаштвом и постиже изузетне резултате.

Резултати такмичења у школској 2021/2022. години

Ове школске године ученици наше школе успешно су се такмичили из свих наставних предмета и остварили запажене резултате на такмичењима свих нивоа. По предметима, то изгледа овако:

Српски језик и језичка култура

Емилија Мићовић VI₃ првопласирана на Општинском такмичењу; поред ње, за учешће на Окружном такмичењу изборили су се и Дуња Ојданић V₄, седмаци Срећко Чанчаревић, Ива Младеновић, Емилија Стоковић, Нађа Марић и Милица Сарић.

Књижевна олимпијада

Прво место на Општинском такмичењу заузеле су Милица Сарић VII₄, Марија Вучићевић и Николина Милошевић VIII ИО Средња Добриња, друго Милица Гачевић VIII₂ и треће Нађа Марић VII₄ и Емилија Стоковић VII₂. На окружној Књижевној олимпијади Нађа Марић је заузела први ранг, Милица Сарић, Емилија Стоковић, Марија Вучићевић и Николина Милошевић други, а Милица Гачевић трећи ранг. На Републичком такмичењу Нађа Марић VII₂ освојила је треће место.

Енглески језик

Такмичење из страних језика организује се само за ученике VIII разреда. Другопласирани на Општинском такмичењу Душан Бошковић VIII₂ и трећепласирни Душан Кокоровић VIII₃ изборили су се за пласман на Окружно, и ту су заменили ранг, али нису се изборили за пласман на Републичко такмичење.

Шпански језик

На такмичењу из другог страног језика успешно настје представљала Софија Вучићевић VIII₁, која је на недавно завршеном Републичком такмичењу освојила 3. место.

Историја

Чак 11 ученика наше школе изборило се на Општинском такмичењу за пласман на Окружно такмичење: Андреа Милошевић V разред, шестаци Лазар Полић, Алекса Ранђеловић, Елена Стефановић, Анастасија Ивановић и Јована Николић, Уна Арсић VII, и 4 ученика VIII разреда: Ива Аврамовић, Вук Јовановић, Софија Вучићевић и Маша Бојат.

Географија

Чак 15 ученика VII и VIII разреда изборило се за пласман на Окружно такмичење из географије. Најуспешнији од њих на Окружном такмичењу били су Марија Вучићевић VIII ИО Средња Добриња, која је као првопласирана обезбедила

Сташа Јовићевић III 3

учешће на Републичком такмичењу, и Милош Јакшић, други ранг, који се пласирао на Окружно такмичење. Други ранг заузели су и седмаци Ива Младеновић и Нађа Марић, а трећи ранг Драган Мијаиловић и Маријана Милић, ученици VIII разреда.

Физика

На Окружном такмичењу из физике учествовало је 4 ученика наше школе: 2. ранг заузела је Елена Стефановић, ученица VI разреда, а трећи Емилија Мићовић и Нађа Јовановић, ученице VI разреда, и Срећко Чанчаревић, ученик VII разреда.

Јана Марковић II 2

Математика

На Општинском такмичењу из математике у конкуренцији ученика III разреда 10 првопласираних су ученици наше школе (Богдан Јездовић, Ирина Стефановић, Теодора Ђокић, Вера Костандиновић, Лука Милутиновић, Сара Крсмановић, Николина Јордовић, Марија Ђоковић, Лена Милановић и Љубиша Ђурић) и ово је највиши ниво такмичења за овај узраст. Од осталих који су учествовали на Окружном такмичењу, најуспешнији је био Срећко Чанчаревић, ученик VII разреда, који је заузео 2. место и остварио пласман на Републички ниво, и Урош Васиљевић, такође ученик VII разреда, као трећепласирани.

Мислиша 2022

Најбољи успех остварила је ученица II, Софија Петронијевић освајањем друге награде, као и 5 ученика трећег разреда - Бојан Јездовић, Николина Јордовић, Вера Костандиновић, Лена Милановић и Лука Милутиновић, који су освојили трећу награду.

Биологија

На недавно одржаном Окружном такмичењу из биологије, за који је пласман обезбедило 17 ученика наше школе, најбољи успех је остварила Емилија Мићовић, ученица VI разреда, освајањем 1. места и сигурним пласманом на Републичко такмичење. Елена Стефановић, ученица VI разреда, Ива Младеновић, ученица VII разреда, Маријана Милић, ученица VIII разреда, заузеле су 2. ранг, а Милица Сарић, ученица VII разреда, и два петака, Лара Маркићевић и Вук Марковић, трећепласирани су.

Хемија

Шесторо ученика наше школе учествовало је на Окружном такмичењу из хемије, од којих је 2. ранг заузела Милица Сарић, а трећи Ива Вукочић, обе ученице VII разреда.

Техника и технологија

Шесторо ученика наше школе учествовало је на Окружном такмичењу из технике и технологије, али само се Никола Вистаћ, ученик V разреда, као другопласирани изборио за пласман на Републичко такмичење.

Шта знаш о саобраћају

Петоро ученика наше школе такмичило се у овој дисциплини на Окружном такмичењу. Виктор Милојевић, ученик VIII разреда, заузео је прво место и учествоваће на Републичком такмичењу.

Физичко и здравствено васпитање

На Окружном такмичењу у пливању Лука Краговић, ученик V разреда, освојио је друго место.

На Окружном такмичењу у стоном тенису мушка екипа наше школе, у саставу Јован Росић, ученик VIII разреда, и Никола Вистаћ, ученик V разреда, заузела је прво место и пласирала се на Републичко такмичење. Женска екипа, у саставу Неда Радисављевић, ученица IV разреда, и Јана Костандиновић, ученица V разреда, освојиле су треће место. У појединачној конкуренцији, Јован Росић је освајањем првог места обезбедио пласман на Републичко такмичење, на коме је остварио пласман међу 8 најбољих стонотенисера.

На Окружном такмичењу у одбојци женска екипа наше школе је заузела 2. место.

На Окружном такмичењу у кошарци и баскету женска екипа наше школе освојила је друго место у кошарци, а Маша Бојат, Катарина Јовановић, Нађа Јоксимовић и Ема Бошковић у такмичењу у баскету (3 на 3) победиле су све своје противнике, обезбедиле прво место и пласман на Међуокружно такмичење, на коме су заузеле 3. место.

На Окружном такмичењу у рукомету мушки екипа наше школе је освојила прво место и обезбедила пласман на Међуокружно такмичење. Девојчице су изгубиле у финалу и заузеле друго место.

На Окружном такмичењу у малом фудбалу и мушки и женски екипа наше школе освојиле су прво место и такмичиле се на Међуокружном, на коме су девојчице извојевале победу и пласирале се на Републичко такмичење, а дечаци су другопласирани.

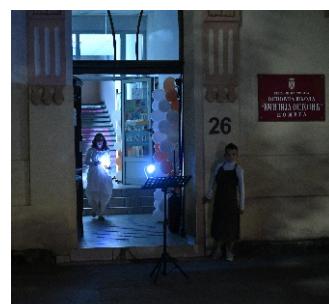

У друштву уметника

У суботу, 11. септембра 2021. године, свечаним програмом обележено је откривање бисте Ива Андрића, која је поклон уметника Милана Тучовића (1965-2019), бившег ученика наше школе, а родом из Горобиља. Истовремено, овим је завршен пројекат ученика и наставника српског језика и књижевности и ликовне културе „Стазама Ива Андрића”.

Програм је почeo перформансом на платоу школе, алузијом на Тучовићеву слику „Дечак који је носио светло”, у коме су учествовали ученици четвртог разреда Ема Стаматовић и Виктор Међусељац.

Наставио се у Плавој сали, где су уметници, блиски пријатељи Милана Тучовића, говорили о њему, присећајући се тренутака про-веденih у друштву овог изузетног уметника и човека.

У програму су учествовали: Војислав Ка-новић, песник, који је и водио програм обе-дињујући сва излагања у целину, Радиша Теофиловић, музички уметник, Кайоко Јамасаки, песникиња и преводилац, Срђан Вучи-нић, књижевни и филмски критичар, и Хироши Јамасаки, преводилац.

У публици је била породица уметника Тучовића, његови пријатељи и бројни покло-ници његове уметности.

Кћерке овог нашег сликара и вајара, Јована и Бојана, на постамент су поставиле плочи-цу са текстом Ива Андрића:

*Када нестане мене и ово мало моје
свести о себи, желео бих да постојим -
уколико је неопходно да се постоји - бар
једним делом себе као мало дневне
светлости у ваздуху, на предметима или
у очима људи.*

Програм су припремили: Срђан Милча-новић, Милица Ђорђевић и Соња Стоковић, наставници, а све је остварено уз несебичну помоћ наше општине.

Међу нама... Наставник Брано Рудић

Упознајте наставника Брана, наставника технике и технологије, уз кога нећете заволети само његов предмет, већ и природу, птице, фотографију...

Како видите себе као наставника?

Генерално, нисам посебно комуникативна и друштвена особа, али, када уђем у ученицу, све се мења, мислим да имам добру комуникацију са децом и да успевам да пренесем знање на начин који је деци прихватљив. Сви знатмо колико су деца оптрећена бројем предмета и обимним градивом, па пошто мој предмет спада у групу предмета-вештина, трудим се да на занимљив начин и са што више практичних радова децу доведем до успеха.

Како изгледа радити данас са децом?

То је питање које ми често постављају бивши ђаци када се сртнемо, очекујући од мене да кажем да су они били бољи и да су генерације које долазе лошије, и да је теже радити са њима. Не бих се сложио с тим. Деца остају деца, али се окружење променило: погрешни узори, превелика очекивања родитеља, лоша комуникација између деце и родитеља неретко сведена на минимум, тешка материјална и социјална ситуација у просвети и свуда у окружењу - све то утиче на стварање поште радне атмосфере у школи и генерално у образовању, што доводи до смањене мотивације за учење свих предмета, па и предмета који ја предајем.

У којим школама сте досад радили?

Почeo сам да радим 1992. године у ОШ „Петар Лековић“, али сам у новембру 1993. године добио посао у нашој школи и верујем да ћу и у пензију отићи са овог радног места.

Због чега сте одабрали да се бавите позивом наставника и овим предметом? То је породична традиција, баба и деда су били учитељи, мајка и отац су такође били просветни радници. Увек сам волео технику, почев од дечјих „поправки“ по кући до сервиса кућних апаратова у старијем добу. Деда ми је стално говорио: „Шта једнако кујеш?“, а ја сам правио кућице и хранилице за птице. Тако сам спојио своје две љубави.

Када не бисте предавали технику и технологију, који други предмет бисте избрали?

Географију или биологију, поред ОТО-а, то су ми били омиљени предмети.

Можете ли да замислите школу у будућности? Како би изгледала?

Већ смо у школи будућности, бар што се тиче коришћења савремених наставних средстава и нових технологија у настави. На остало ћемо још дugo чекати.

Која су Ваши најдрагоцености сећања из школе?

Тешко је издвојити нешто посебно, јер из школе носим углавном лепа сећања и позитивне емоције. Ипак, издвојио бих неколико генерација ученика којима сам био одељенски старешина и којих се увек радо сећам. Неке од бивших ђака имају прилику да видим почетком јуна, јер обележавају 20 година мале матуре. Тада гест најбоље говори да, сада већ зрели и успешни људи, нису заборавили школу у којој су стекли образовање и прва драгарства.

Да можете да промените нешто у школи, шта би то било?

Већ од седмог разреда бих увео благо усмерење према интересовањима и будућим занимањима, самим тим, после тог узраста не би сви ученици учили све предмете у истом обиму.

Каква осећања буде у Вама сећања на Ваше школовање?

Драгоцене су сећања из основне и средње школе. Такво драгарство остаје за цео живот и нема га код одраслих људи. Наравно, у нај-

дражем сећању су остале екскурзије, нарочито осмачка, када смо обишли пола старе Југославије. Нимало не заостаје ни средњошколска екскурзија. Том приликом смо посетили Сарајево, Мостар, Дубровник, Херцег-Нови, Цетиње...

Да ли можете да замислите неко друго занимање као своје?

Волео бих да се бавим заштитом животне средине, са нагласком на заштиту и проучавање птица. Иако се тиме бавим волонтерски, верујем да бих тај посао радио професионално и одговорно у некој институцији.

Да ли сте се при избору занимања угледали на своје наставнике техничког?
Да, наравно, моја мајка је предавала ОТО и физику, и отуда љубав према техничким наукама.

Да ли је било тешко уписати, студирати и завршити Ваш факултет?

Не, јер сам из електротехничке школе донео сјајно предзнање, које ми је много користило током студија.

Да ли су Ваша очекивања која сте имали током студирања испуњена?

Јесу, управо овако сам и замишљао своје радно место, са пуно изазова, али и задовољства у раду.

Који је Ваш хоби? Реците нам нешто више о томе.

Бавим се посматрањем и фотографисањем птица, али, поред тога, радим као члан неколико удружења и на њиховој активној заштити и на заштити биодиверзитета.

Омиљена места за посматрање птица су Маљен, Златибор и кањони Великог Рзава, Увца и Трешњице, а од птица, велики утисак на мене остављају пице грабљивице, пре свих белоглави супови и орлови.

Орао је поносна птица, која слеће само на високе врхове; под собом види облаке који се вељају у долинама, носећи са собом ластавице; гледа како киша пада на јеле, како бујице котрљају мермерно камење, пастира како дозива козе, дивокозе како прескачу преко провалија. Узалуд киша пљуши, олуја обара дрвеће, бујице јуре јецајући, водопад се пуши и стропоштава, гром блесне и разбије планински врх; спокојан, он лети изнад свега тога и маше крилима; јека планине га забавља, он кликће од радости, бори се са облацима који брзо прелеђу, и пење се у све веће висине свог бескрајног неба. (Гистав Флобер – Новембар).

Имате ли неку поруку ђацима?

Пре свега, будите добри људи и немојте учити само за оцену. Знање је највеће богатство које имате, остаје само ваше за цео живот и нико вам га не може узети.

 **Лазар Спасојевић
Виктор Мићић V 4**

Изложба фотографија наставника Брана

Млађи литерарци

Моја омиљена животиња

Волим многе животиње и радо се играм са њима. Мени омиљена животиња је моја маца.

Зове се Мрвица. Има зелене очи, црно-белу длаку и дуг црн реп. Она је умиљата. Има умиљат поглед и воли да се мази. Брат и ја се радо играјмо са њом. Обожавамо да гледамо док јури за лоптом и својим шапама покушава да је дохвати. Има јако хитре ноге. Час је на једном, час на другом крају дворишта.

Мрвица уме да буде и немирна и, када нешто није по њеном, почне да мјауче и гребе. Она проводи цео дан у дворишту. Воли да се игра и са другим животињама. Највише воли да једе храну за мачке и млеко, али једе и храну коју ми једемо. Увек осећа када сам тужна. Погледа ме умиљато и почне да се мази и преде. Увек ме орасположи.

Мрвица је најбољи кућни љубимац на свету. И када порасте, и даље ће бити моја мала слатка Мрвица.

Николина Јордовић III 3

Уна Петровић III 1

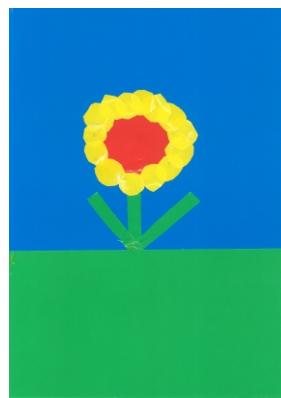
Моја омиљена животиња

Моја омиљена животиња је корњача. Њено име је Спајк. Корњачу на поклон добио је мој брат. Ја сам је много заволела.

Када је Спајк дошао код нас, био је веома мали. Како је пролазило време, Спајк је растао. Има малу главу и окlop. Обожава воду. Купили смо мали акваријум за корњаче. Понекад се пење на острвце које смо му направили. Није захтеван, не једе пуно. Није бучан. Понекад га пустимо да шета, али само када смо сами брат и ја. Ретко када га дајемо другима јер не сме пуно да се држи у рукама.

Мени пуно значи што га имам, јер, када сам тужна, поиграм се са њим и он ме развесели.

Теодора Јојић III 3

Марија Ђоковић III 2

Авантура једне семенчице

Једна лепотица семенчица се играла са другарима. Одједном је дунуо поветарац и одувао семенчицу. Сви су се уплашили, а семенчица се смешкала.

Поветарац и семенчица прво су отишли до облачића, а онда и до сунца. Видели су како сунце има прелепе зраке.

Потом су отишли до Јадранског мора и уживали су у заласку сунца на лежальци.

Следећег дана су ишли у Африку и по први пут видели камиле.

Када се семенчица вратила кући, сви су били забринути, а семенчица се извинила и испричала им догађаје с путовања.

После дужег времена, семенчица је израсла у прелеп цвет - ружу.

Петра Бошковић I 3

Авантура једне семенчице

Семенчица мала на пут с ветром кренула. Летела је високо и далеко. Забављала се и уживала док је летела.

Ветар је стао и семенчица је пала у двориште једне девојчице. Била је тужна јер је желела да још лети.

Пала је киша и девојчица је приметила да у њеном дворишту расте нова биљка.

Она се сваки дан питала какав ће цвет настати. Једног дана семенка је израсла у прелепу ружу са плавим пупољцима.

Девојчица је уживала у лепоти руже, а семенка више није била тужна, јер је некога усрећила!

Јован Атанасовски I 3

Ема Мићин III 3

Млађи литерарци

Јесен

Јесен

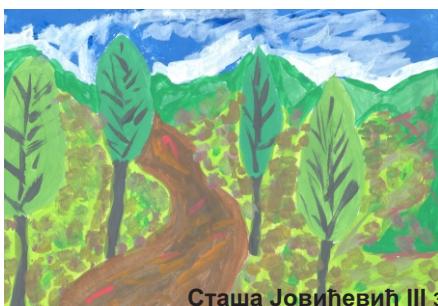
Јесен је стигла у мој крај у жутом ауту. Са собом је донела хладне и кишовите дане.

Природа је обукла прелепе боје, златне, наранџасте, жуте и браон, и оне су улепшале моју улицу.

У парковима пуним опалог лишћа радосна деца купе кестење и жиреве. Јутра су хладна и магловита. Сваког дана дува хладан ветар. Небо је сада тамно и нема више оног сјајног сунца. Јата птица прелећу небо и одлазе на југ. Разигране веверице скочу од гране до гране и сакупљају зреле плодове. Маме и баке вредно припремају зимницу. Користим сваки тренутак када не пада киша да бих се играла напољу.

Волим како мирише јесен. Иако је хладна и кишовита, даје нам много дарова и плодова.

Теодора Ђокић III 3

Сташа Јовићевић III 3

Зимске чаролије

Зима нам је полако дошла у сребрним кочијама. Коције су пуне белих драгуља.

Свако дрво које сам видела било је покривено белим пахуљама. Све је замрзнуто. Самим тим, напољу је веома хладно.

Јако сам срећна у току зиме. Има много оних који не воле зиму, али то нисам ја.

Животиње иду у зимске снове, а птице селице се селе у топлије крајеве. Одрасли чисте снег испред кућа и у двориштима. Деца много воле да се на снегу грудвају, санкају, клискају, скијају... Зато ја мислим да деца обожавају снег.

И поред хладноће, ја обожавам зиму зато што је пуна дечјих игара.

Вера Костандиновић III 3

Нађа Марјановић III 3

Свако годишње доба лепо је на свој начин.

После топлог лета, стигла је хладна јесен, пуне својих чари. Стигла је у мој крај, у моју улицу. Моја улица нема пуно дрвећа, али се ипак види да је стигла јесен. Свуда је лишће црвених, жутих и наранџастих боја. Баште су пуне зрелих плодова. Људи већином доносе дрва, јер долази хладно време.

Вредне комшинице спремају зимницу, па осећам мирис папrike, спрема се ајвар, а и пекmez од шљива. Деца у мојој улици уживају у лепотама јесени. А моја сестра са села ми је много лепше описала јесен у њеном крају, јер тамо људи сакупљају кукуруз, беру грожђе, сеју пшеницу, ору њиве.

Јесен је плодна, кишовита и прохладна и цео мој крај је подсетила на то да ускоро долази зима.

Ива Ђоковић III 3

Теодора Ђокић III 3

Зимске чаролије

Дошла нам је зима на леденим санкама. Све што је дотакла, претворила је у снег и лед.

Природа је сва бела. Мале сребрне пахуљице само падају. Деца мала, скоро промрзла, смеју се и играју. Нема много људи јер је хладно.

Ветар фијуче. Деци се образи црвене док праве Снешка Белића. Старији људи радије проводе време поред шпорета и камина. С времена на време, погледају кроз прозор и осмехну се деци која су напољу.

Животиње су се повукле у своја склоништа и чекају да зима прође. Птице селице су отишли на југ. Врапци и детлићи су се ућутали.

Све је чисто и бело, влада мир.

Зима у мени буди авантуристички дух и жељу да целе дане проводим напољу.

Вања Видаковић III 3

Теодора Јојић III 3

Сничкова галерија јуниор :)

Марко Николић III 1

Богдан Јездић III 2

Николина Ђуришић II 3

Ксенија Браловић III 2

Николина Марковић

Вања Видаковић III 3

Марта Стоковић III 1

Маша Томић III 1

Нађа IV 2

Неда Радисављевић IV 2

Нера Мијаиловић IV 2

Николина Стевић IV 2

Тамара Филиповић III 2

Андрејана Дриндаревић III 3

Теодора Ђокић III 3

Лука Јовановић III 3

Павле Смиљанић III 2

Марта Тановић III 3

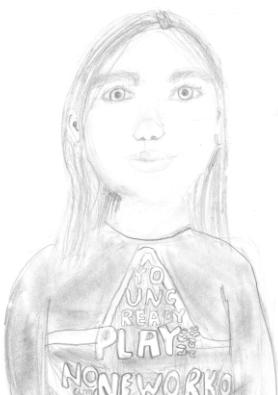
Лена Марјановић IV 2

Ирина Стефановић III 2

Војин Пановић V 1

Лена Милановић III 2

Дуња Гавriloviћ II 2

Николина Јордовић III 3

Никола Тодоровић III 1

Марија Симовић III 2

Адријана Дрндаревић III 3

Ђурђе Смиљанић II 3

Петар Поледица III 3

Анастасија Чолић I 4

Теодора Ђокић III 3

Вук Матовић II 3

Сничкова галерија

Александра Видић VIII 1

Анита Митровић V 4

Андреа Ђорђевић VI 3

Хелена Пантовић VI 2

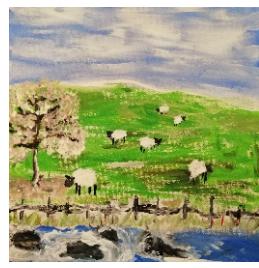
Вања Бугариновић V 2

Ђурђа Чикарић V 2

Елена Стефановић VI 1

Дуња Ојданић V 4

Николина Марковић VI 1

Алекса Новаковић V 2

Лазар Николић V 2

Јанко Новаковић VI 1

Лазар Полић VI 3

Тодор Ристовић V 3

Теодор Поледица V 2

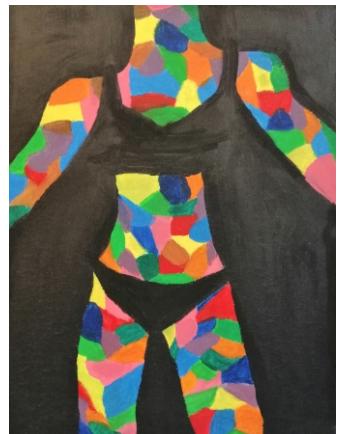
Ива Вукојичић VII 1

Саво Лазаревић VII 2

Нађа Ђурашевић VIII 2

Јована Неранџић V 3

Инес Бојовић V 3

Вања Бугариновић V 2

Мина Јовковић VII 1

Елена Јовановић V 2

Дуња Међедовић V 1

Милица Милетић V 1

Нина Међедовић VII 1

Јелена Штуловић VI 1

Јана Костандиновић V 4

Андреа Томић V 2

Елена Станић V 1

Тијана Димитријевић

С

Оловка пише срцем... Литерарци

Писмо драгој особи

Драга бако,
Како си, боли ли те глава?
Недостајеш ми, да поделим са тобом неке тешке, али и лепе тренутке. Не знам како да ти захвалим за све загрљаје, за све погуцце, за усне које су тачно знале да утеше, за речи које су у неким тренуцима погађале као стреле, али су имале свој циљ. Не умем да кажем да ли си на осмом, седмом или деветом небу, али сигурно осећам да си онде где ти је место, међу звездама. Надам се да ћу те некад поново срести и загрлiti.
Ипак, ти си све време ту, иако не могу да те видим. Могу да кажем да је моја бака храст и да ме чува крупним топлим храстовим лишћем.

Воли те твоја Мара

Марија Бабић V 2

Валентина Михаиловић VI 1

Искрено, најискреније

Још мало, још које сунчано јутро и завршава се ово наше заједничко осмогодишње путовање кроз школу, знање и дружење ка неким новим животним изазовима.

Сећам се првог дана. Ја у хаљиници на туфне веселих боја, другарице са машницама у коси, розе ципелица, шљаштећих хаљиница. О, како смо били срећни, важни, поносни, „одрасли“! Прво „Добро дошли!“ пожелела нам је наша учитељица Цица. Дочекала нас је на журки коју је организовала у нашој будућој учионици. Дочекала нас је као мајка која нас дочекује код куће. Строга, али нежна, са својим посебним правилима. То јесу била правила, али смо их ми прихватали тако лако, онако успут, у шетњи, у игри, на часу математике. Она се трудила да нас упозна са животом, са правим животним принципима. Водила нас је у природу и упознавала са животињама и биљкама и учила нас колико су сви они важни у нашим животима.

Анастасија Петровић VI 3

Учила нас је дружарству и међусобном поштовању. Ми смо били они „посебни“. Ми смо били једни од „Цициних ђака“. Учили смо, били добри ђаци, али нам је било битније када нам на крају године у књижици у опису напише „добар човек“.

Како смо се радовали сваком школском дану! Било је проблема, али су они нестајали онако како су и долазили, брзо и не уз много буке. Из сваког бисмо научили нешто ново.

Учила нас је да стојимо иза својих речи, да будемо доследни и темељни, да поштујемо друге, јер ће само тако и други поштовати нас, да ходамо као она, уздигнуте главе и поносни на себе и свој успех, ма колики он био.

Кратко смо се дружили, свега две године. Касније су долазили други учитељи, али они нису били учитељица Цица. Увек ћу је памтити као некога ко нам је дао најбољу могућу „одскочну даску“ за будући живот. Ми ћемо је памтити, а она ће нас водити, одозго, са неба, као звезда, кроз све изазове. Она се најискреније давала нама да бисмо постали добри људи. Надам се да ће још нека деца имати овакву учитељицу.

Ђурђина Стојановић VIII 1

Пружам ти руку

Пружам ти руку да дотакнеш Месец и урониш у воду која прави одсјај преко неба боје модрог сомота. Беле лоптице плесале су небеским плавилом кроз тмурне мекане пene најављујући ведрину новога сунцем окупаног дана.

Пружам ти руку да победиш хладноћу тамнине посуте дивним прозирним прахом у којем се огледају небеске плесачице, звезде зимске ноћи. Ватра и вода, пловимо међу супротностима.

Пружам ти руку да препознаш топлину загрљаја вољених људи и ватре која из секунде у секунду гори у њима пламеном љубави. По љубави се познајемо и памтимо, а по мржњи заборављамо и нестајемо.

Пружам ти руку да пловиш долином туге, среће, бола, љубави, мира, спокоја. Заправо, од срца ти пружам руку да осетиш живот.

Марија Бабић V 2

Литерарци

Живот

Шта је живот? Како да живимо живот?

За мене, живот је једна велика књига, у којој поглавља представљају наше године, где свака тачка представља завршетак, а запета промену. Писац наших књига је неко ко зна све о нама, наш почетак и наш крај. Он је створитељ овог света и за нас је он божанска сила, коју не можемо да видимо, осетимо, додирнемо...

Ми, људи, читаоци смо својих књига, где тумачимо у исто време и главног јунака. Нечија књига је романтичан роман, некоме је лирска песма, некоме приповетка, а може бити и једна велика драма. Неко чита полако, неко брзо, свако има другачији темпо живота. Важно је бити свој и живети живот по својој мери.

Често не разумем људе кад се мешају у туђе животе и кад покушавају да буду у туђој књизи, а не у својој. Навикла сам да у времену у ком живим људи представљају лоша, љубоморна, пакосна створења. Реткост је упознати неког са добронамерним срцем. Заиста мораш имати среће да будеш окружен добрим људима.

Волела бих да, кад дођем до последњих страница своје књиге, имам лепе успомене и желела бих да добро искористим живот.

Неко верује да постоји девет живота и да ћемо се на kraју претворити у звезде, неко мисли да ће, кад умремо, наше душе отићи у рај или пакао, неки људи кажу да ће се једноставно само све угости. Сви ми мислимо другачије, а верујемо у исто, али свако на неки други начин.

Сви смо ми исти, али тако различити. И што пре то сви будемо схватили, бићемо бољи као врста која влада овим светом.

Треба да живимо живот, али како? Шта значи кад неко каже: „Живи живот“? Да ли ти што то говоре мисле да треба само да излазимо, пијемо, не размишљамо о будућности, да се забављамо; или да се понашамо као да нас ништа не занима и не трудимо се ни око чега; а можда и да цео живот проведемо о остваривању својих жеља, циљева, снова, да завршимо добре школе, да радимо у велики фирмама, да оснујемо велику породицу? Не разумем. Било би добро када би неко могао да ми објасни.

Хоћу да свој живот проведем у читању књига, па и писању неких својих, у глуми, музичи, путовању, упознавању нових људи и отварању себи нових путева којима ћу, надам се, корачати сигурним и великим корацима. Знам да ћемо се

сви суочити са неким лошими стварима, јер живот није прави живот ако нема тих мрачних ситуација. Сигурна сам да ћемо, кад прође све то лоше, јер мора проћи, сви научити своју лекцију и да ћемо бити боље особе. У школи прво учимо лекцију па тест, а у животу прво добијемо тест, па научимо лекцију.

Морамо знати како да ценимо драге особе и оно што имамо, јер нам и то може бити одузето. Ради добро и добро ће ти се вратити - са разлогом је речено. Воли себе и друге. Увек ће бити особа које ће хтети да те спутавају на твом путу, то је нормално. Не пропусти прилике које ти се дају, јер можда ћеш се, кад будеш дошао до kraја своје књиге, кајати што их ниси искористио.

Николина Марковић VIII 1

Емилија Стоковић VII 2

Милошу Обреновићу

Три су сестре,
три Добриње,
једно село направиле.
Велико је, поносито,
кнеза нам је одгојило.

Кажеш кнеза,
не знаш кога?
Па Милоша Великога!

Насред села
биста стоји,
стари чардак
дане броји.

Ту је чесма,
вода чиста,
ко јутарња роса блистла.

Ми имамо шта нам треба,
чашу воде, парче хлеба,
и шљивике родне наше,
процветале рајске баште.
Ал' на село сенка иде
да уништи родне њиве,
да нам скине осмех с
лица,

и са гране цвркту птица.

Зелено да посиви,
наше село да не живи.

Ми не дамо своје благо,
и свима ће бити драго.
Потомцима и прецима,
и на небу свим свецима.
Цело село сада кличе:
"Ој, Милоše, заштичниче,
уздамо се и сад у те,
узми нас под своје скуне!
Заштити нас од несреће,
да не буде нам зло веће!"

Андреа Милошевић V
Средња Добриња

С

Литерарци

Празници у мом дому

Доба када смо са породицом, са драгим људима, када се срца свих људи греју и пуне добротом - то су празници.

Божићна радост нежно и тихо ушуњала се у наш дом. Завладало је магично даривање љубави. То је поклон који нико не уме да одбије. Тих дана, одрасли деци причају чудесну причу, како се Син Божји, најплеменитије биће које је икад ходало овом земљом, не роди у палати као принц, већ у штали пуној животиња, на топлој простирици од шушкаве сламе. То ствара веру да богатство није у тонама злата, у смарагдима, драгуљима, већ је богатство сам живот који нам је дарован, природа, цвеће и животиње. Колико год им живот да, они ће бити захвални.

Сви чланови породице различито показују љубав. Неко мисли да се то подразумева, неко је превише показује, неко једноставно приђе и загрли вас. Љубав не познаје границе. Уз помоћ ње можемо полако, али сигурно, стићи до свог циља и наћи га, ма где се он крио.

Празници нас подсете на то да понекад заборавимо једну реч која може дosta да нам каже, а то је реч љубав.

Марија Бабић V 2

Лука Милутиновић III 3

Уна Петровић III 1

Зима

Зима, зима, зимица
дошла нам је зимица!

Треба нам рукавица
треба нам и јакница!

Ја волим зиму
због белих паухуљица.

Лена Дробњак II 2

Маче

Моје маче лепо скаче,
њене шапе се лепо каче.
Њене очи сјаје у мраку
и све траже неку кваку.
Моје маче много волим,
иако се мало бојим.

Наја Димитријевић II 2

У мојој кући

У мојој кући је стално галама
нас троје - као три папагаја.
Нашој галами никада краја,
јер је по цео дан граја.

Некада лопта, некада лутка
нађу се на попла пута.
Када тата прође, само пузка
и сева лутина, али без прута.

Лазар Станић II 2

Лена Милановић III 2

Шта за мене значи домовина

Моја домовина је мој град, моја кућа, моја породица, моји голубови. Од свега тога, издвојио бих моју бабу и голуба Радоја.

Баба ме је одгајила. Увек је уз мене, у свему. Када ме грде, она ме брани. Једанпут су ме грдили што сам разбио теглу са слатким од шумских јагода, а она ме је бранила.

Моја баба иде са штапом, па не може да иде са мном у шетњу. Ипак, то је не спречава да се игра са мном. Целог једног лета смо у дворишту играли стони тенис. Много је волим, као и она мене.

Волим и своје голубове, а највише Радоја. Он има белу перушку у репу. Рођен је 6. септембра 2021. године. Паметан је. Када мало хране држим у руци и њом звецкам, он одмах слеће на моју руку. Он је најлепши голуб у голубарнику.

Моја баба и мој Радоје су моја домовина.

Страхиња Милићевић V 2

Интервју са учитељицом Светланом Илић

Са учитељицом Цецом разговарала је Јана Костандиновић, а Анастасија Миросавић је тај разговор забележила. Обе су ученице V4. Прочитајте о чему су разговарале Јана и њена учитељица. Упознајте још боље учитељицу Цецу.

Какви сте били као ћак у школи?

Сигурно не бисте веровали, али веома мирна и нечујна девојчица. Сигурно вам не личим на такву. Тада је у школи била много већа дисциплина.

Због чега сте одабрали да будете учитељица?

Много волим свој посао и рад са децом, а имала сам у породици више узора. Моја тетка је била наставница српског језика, мој стриц наставник математике, а течо наставник географије. Веома сам волела стрица, који ми је био као други отац, а и своју тетку. Они су доста утицали на мој живот.

Да ли сте се при избору занимања угледали и на своју учитељицу?

Да. Моја учитељица је била дивна. Никада нећу заборавити моменат када сам кренула у матичну школу да радим и када ме је она посетила. То је био један невероватан моменат, предиван, неописив.

Када не бисте били учитељица, који други посао бисте радили?

Не постоји ниједан други посао који бих ја обављала са овогиколубави.

Да ли сте некада размишљали да се упишете у неку другу школу?

Једино што ми је занимљивије од посла учитељице је посао наставника српског језика. Тешко да бих се од школе одвоила.

Да ли Вам је било тешко да се упишете и завршите школу?

Заиста није. То је био период који нам је прошао затиличас. Штета је што није дуже трајао. Имали смо дивне професоре, па нам ништа није било тешко.

Колико Вам је тешко данас да радите са децом?

Није ми тешко. Овај посао не може добро да ради онај ко мисли да су деца тешка.

Да ли сте предавали у некој другој школи?

Не. Мој радни век почeo је у ОШ „Емилија Остојић“. Радила сам у издвојеним одељењима у Добрињи, Јелен-Долу и Горобиљу, али све време под окриљем ове школе.

Да ли сте размишљали да радите у некој другој школи?

Не. Можда у почетку. Моја кућа је поред ОШ „Петар Лековић“ и вероватно је да сам на почетку желела да будем ту, поред куће, али бих погрешила.

Да можете нешто да промените у нашој школи, шта би то било?

Проширила бих школско двориште.

Да ли имате жељу да напредујете у професији?

Не знам шта бих вам одговорила. Имала сам прилику, пробала сам да радим као просветни саветник, али ништа није лепше од посла учитеља.

Имате ли хоби?

Волим позориште, филм, волим шетњу.

Да ли волите и да чitate?

Да. Последња књига коју сам прочитала је ауторке Лусинде Рајди.

Истраживачка станица Петница

Истраживачка станица Петница (ИСП) је самостална и независна институција која се бави развојем образовања и научне културе и писмености. Располаже врхунски опремљеним кабинетима и лабораторијама за хемију, биохемију, биологију, физику, електронику, археологију, геологију... Лабораторије и кабинети у ИСП су мултифункционалне и флексибилне и омогућавају младима да доживе искуство научног истраживања на реалним проблемима уз помоћ професионалне научне опреме. Активности ове установе највећим делом су усмерене на младе – ученике завршног разреда основне школе, средњошколце и студенте, као и на обуку наставника за примену нових метода, технике и садржаја у области науке. Програми ИСП обухватају широк спектар области и дисциплина у оквиру природних, друштвених и техничких наука.

Петница се налази 7 км југоисточно од Ваљева. Свега 200 м од ИСП налази се Петничка пећина, позната по пространим подземним каналима, дворанама, подземном реком и језером, ретким биљним и животињским светом и богатим палентолошким и археолошким налаџиштима.

Одмах уз пећину налази се археолошки локалитет – остаци неолитског насеља и културе стари преко 6000 година, који је дужи временски период предмет истраживања стручњака из земље и света. Од Петнице до северних обронака ваљевских планина пружају се најсеверније појаве типичног краса на овим просторима – Лелићки и Бачевачки крас, са обиљем типичних појава: вртача, јама, пећина, карстних врела итд.

Пар километара југозападно налази се клисура реке Градац, која је због своје лепоте и очуване природе (велики број пећина, богат биљни и животињски свет, савршено чиста вода) под посебном заштитом. Са југа и југозапада Петница је окружена венцем ваљевских планина (Сувобор, Маљен са Дивчибарама, Повлен, Јабланик, Медведник, Соколске планине), са густим шумама, ливадама и бројним рекама и клисурама. Око 800 м од ИСП налази се рекреативни центар са бројним спортским теренима и базенима, који се напајају топлом подземном водом. У непосредној близини објекта Станице налази се и мање језеро.

Петница је чувена по традицији школства дужој од пет века. Најстарија књига у овом делу Србије, богат, разноврстан и очуван биљни и животињски свет, занимљиве геолошке појаве, културни и историјски споменици, села богата традицијом, близина Ваљева – културног, саобраћајног и трговачког центра округа чине Петницу местом погодним за извођење различитих облика наставе, а нарочито за комбиновање теоријског, теренског и лабораторијског рада.

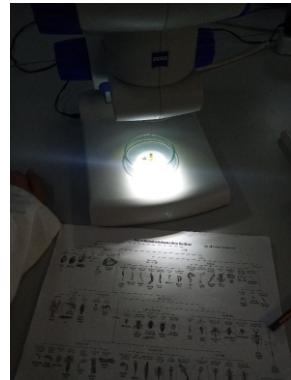
Сваке године Истраживачка станица Петница организује велики број различитих програма у облику курсева, семинара, научних кампова, радионица и слично, у трајању од више дана. На овим програмима као предавачи гостују искусни научни радници и истраживачи из великог броја научних института и факултета са којима ИСП сарађује.

Током месеца септембра сваке године, Истраживачка станица Петница организује посебан тип програма вишедисциплинарног карактера – Летњу научну школу, намењену ученицима VIII разреда основне школе. Тежиште овог програма је на упознавању ученика са основним техникама и принципима научног истраживања (посматрање, мерење, извођење закључака, рад на терену, употреба инструмената итд.). Пријављивање за Летњу научну школу се организује током пролећних месеци у школској години када ученици похађају VII разред.

Готово сваке школске године наша школа има своје представнике/ полазнике у Истраживачкој станици Петница. Ове школске године чак шесторо ученика VIII₃ похађало је Летњу научну школу: Маријана Милић, Нађа Аксентијевић, Катарина Јовановић, Софија Павловић, Ива Аврамовић и Урош Савовић. Сви носе изванредне утиске, драгоцену искуште које ће им користити у даљем току школовања и мотив да се и наредних школских година, као средњошколци и студенти, опробају у различитим програмима ИСП.

Урош Савовић каже о свом боравку у Петници:
„Од природе, у којој је смештена Истраживачка станица Петница, преко волонтера и предавача до програма које сам пратио, све је било неочекивано лепо. Сваки дан је био испуњен од јутра до касних вечерњих сати. Иако је било напорно, време ми је пролетело. Присуствовао сам разним програмима и учествовао у занимљивим експериментима.

Најзанимљивији ми је био главни пројекат семинара из хемије, на коме смо испитивали квалитет вина (количину SO₂). На крају смо имали прилику да покажемо колико смо научили и шта смо од програма савладали, презентујући свим полазницима свој пројекат.

Упознао сам доста занимљивих и себи сличних полазника Петнице и са њима одржавам контакте и даље.

Надам се да ћу и у средњој школи ићи у Петницу, јер Петница пружа несвакидашња знања и могућности.”

Припремила:
Милица Тошић Рудић,
психолог

Дан розе мајица, 23. фебруар

У нашој школи тог дана све је било у знаку розе боје – обележен је Међународни дан борбе против вршњачког насиља, под називом *Дан розе мајица*. Чланови Вршњачког тима, уз подршку координатора Мирјане Попадић, педагога, и Милице Тошић Рудић, психолога, поставили су у школском дворишту штанд са пригодним материјалом посвећеном овом дану. Делили су бечеве у облику розе мајица и флајере са симболичним и едукативним текстом. Са ученицима су разговарали о ненасилној комуникацији и решавању сукоба, међусобном уважавању и разумевању, прихватању различитости, разумевању, другарству и објашњавали зашто се и од када обележава *Дан розе мајица*.

Наиме, све је почело 2007. године, када је група активиста у једној канадској провинцији покренула иницијативу након што је канадски ученик Чарлс МекНил у школу дошао са розе мајицом на себи и због тога претрпео ругање и вербално насиље од својих вршњака. Ученик је розе мајицу обукао у знак подршке мајци оболелој од карцинома. Активисти су купили 50 розе мајица и поделили их његовим вршњацима у школи, који су их носили као подршку дечаку. Ученици су почели и сами да долазе у школу облачећи розе мајице, које су тако постале симбол борбе против вршњачког насиља у школама.

Учитељице су са својим ученицима реализовале различите креативне радионице, са циљем да укажу на значај толеранције, емпатије, поштовања права и различитости, развијања сарадње и оснаживања за ненасилну комуникацију и ненасилно решавање конфликата.

Припремила: психолог Милица Тошић Рудић

Међународни дан толеранције

Међународни дан толеранције обележава се у целом свету 16. новембра. Установила га је Организација Уједињених нација за образовање, науку и културу (UNESCO) 1995. године.

Толеранција представља прихватање разлиčитости и свест да свако људско биће заслужује поштовање. Толерантна особа је она која се држи својих уверења, али и приhvата чињеницу да и други имају право на своје мишљење, као и право да буду оно што јесу.

Различитим активностима, овај дан се годинама обележава у нашој школи у организацији Вршњачког тима и Тима за заштиту од дискриминације, насиља, злостављања и занемаривања. Ове школске године, на вратима свих просторијама у школи истакнути су постери са симболичним фотографијама посвећени толеранцији, другарству и међусобном уважавању.

Чланови Вршњачког тима, уз подршку координатора Мирјане Попадић, педагога, и Милице Тошић Рудић, психолога, поставили су у школском дворишту штанд посвећен Међународном дану толеранције. Са ученицима су разговарали о другарству, прихватању различитости, разумевању, ненасилном решавању сукоба... Делили су флајере са симболичним и едукативним текстом, а деца су писала лепе мотивишуће поруке у складу са тим.

Акцији обележавања Дана толеранције придржала су се и деца из продуженог боравка, која су, уз подршку и помоћ својих учитеља Бранке Веселиновић и Мирослава Радића, направила Дрво толеранције.

Толеранција спречава насиље и зато морамо учити и научити да сукобе решавамо мирним путем. Сви ми у школи, и шире, треба да стварамо атмосферу заједништва, разумевања и толеранције и да се понашамо као да је, заправо, сваки дан - Дан толеранције.

Литерарна секција

,,Читајући добре писце, пред нама се дешавају чуда“, рекао је Андрић.

Ученици ИО у Прилипцу показали су како се магија ствара, док се чита, а то задовољство пренели су и другима. Радионица, која се реализовала, у оквиру је Дечје недеље.

Ученици од 5. до 8. разреда читали су деци млађих разреда и предшколцима.

У својим омиљеним књигама бирали су посебне странице и своје емоције преносили на другу децу. Показали су како изгледа магични свет књиге и потврдили како се и даље чита са много љубави и заинтересованости.

Предшколци су након читања листали странице одабраних књига. Она која је највећу пажњу привукла је „Мали Принц“ Антоана да Сент Егзиперија.

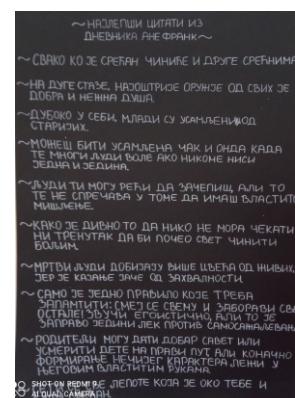
Европски дан језика обележен је у ИО Прилипац низом активности. Играли смо се, дружили и учили, удружујући предмете: ликовну културу, српски, енглески, шпански, руски језик и математику.

У пројекту је учествовала Милица Ђорђевић, наставница ликовне културе, Сандра Карић, наставница енглеског језика и Љиљана Јовановић, наставница српског језика и књижевности. Свој допринос дали су наставници шпанског и руског језика, у свему томе нашло се место и за „математички језик.“

Ученици петог, шестог, седмог и осмог разреда уз помоћ својих наставника сликали су и преводили мисли Антоана се Сент Егзиперија и Иве Андрића на језике који се уче у школи и све то бележили.

Ученици су показали велику заинтересованост, а и ангажовање у овој врсти ваннаставних активности.

Са часова српског језика и књижевности

Припремила: наставница Љиљана Јовановић

Међународни дан писмености

Дана 8. септембра наша школа обележила је Међународни дан писмености. Школска библиотекарка и наставница грађанског васпитања Ивана Бошковић одржала је, у оквиру часа грађанског васпитања, радионицу из области Људска права на тему Писменост – основно људско право у одељењима VI2, VI3, VII2 и VII3.

Идеја је била да се истакне важност писмености као људског права које је имплицитно садржано у праву на образовање, али и да се писменост препозна, не само као право по себи, него и као механизам за остваривање других људских права.

Једно од важних питања које смо поставили на самом почетку било је *Зашто је писменост важна?*

Циљ радионице је био да се ученици упознају са врстама писмености, посебно са врстама које су им блиске и познате – дигитална, информатичка, медијска... Кроз статистичке податке увидели су статус писмености и образовања у свету, са посебним освртом на статус писмености у Србији.

На крају радионице ученици су уредили пано са закључцима до којих су дошли на крају радионице.

Стаза „Читај и шетај“ у нашој школи

Захваљујући пријатељима, библиотекарима Дечјег одељења Народне библиотеке Пожега, наша школа постала је богатија за стазу „Читај и шетај“.

Поставку о Кнезу Милошу, која је била смештена дуж степеништа школе, чинило је осамнаест постамената и исто толико прочитаних текстова из књиге „Милош Обреновић“ Слободана Станишића, а посебну драж читавом доживљај ове књиге дала је музика на старим инструментима нашег краја.

Наши ученици су поново били у прилици, да поред читања оригиналних страна књиге,очитају и кју-ар код и чују како је књига прочитана, али и како звучи музика нашег краја.

Највише су се обрадовали ученици млађих разреда, који су са одушевљењем пратили сваки корак приликом поставке стазе, јер, како су и сами рекли, моћи ће поново да читају ову књигу на занимљив начин, и то у својој школи.

Припремила: наставница Ивана Бошковић

Међународни месец школских библиотека

Међународни месец школских библиотека 2021. год. обележен је, током октобра месеца, низом активности у Основној школи „Емилија Остојић“ Пожега. Тема ове године је била „Бајке и народне приče широм света“, а заснована је на прошлогодишњој теми конференције Међународног удружења школских библиотекара (IASL) „Богат мозаик праксе и истраживања широм света“.

У холу школе, посебно за ову прилику, школска библиотекарка Ивана Бошковић осмислила је „Кутак за читање“, у коме су ученици имали прилику да закораче у чаробни свет бајки, читајући и слушајући најлепше бајке и народне приče из целог света.

Идеја је била да се ученицима приближи писана реч, да им књига буде надохват руке, јер странице књиге ослобађају нашу машту, допуштају да се ум и душа изместе из садашњости и закораче у неки нови, чаробни свет - свет књиге. Књига је била и остала извор знања и ужитка и најбољи човеков пријатељ.

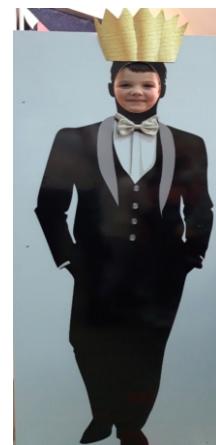

Захваљујући ангажовању учитељица I и II разреда – Светлане Илић, Милице Ојданић, Милице Арсић, Весне Миловановић, Драгице Штуловић и Леле Тешић, које су се радо одазвале и помогле у реализацији ових активности, сваког дана у нашем чаробном „Кутку за читање“ одвијала се права магија.

Ученици су пажљиво слушали бајке и приче, које им је на занимљив начин интерпретирала „шумска вила“ - библиотекарка школе Ивана Бошковић, а затим и активно учествовали у разговору о прочитаним бајкама.

Ученици су имали прилику да осмисле и креирају своје обележиваче за књиге, илуструју прочитане бајке, али и да за тренутак постану принц или принцеза.

Поново смо указали на важност читања, јер свако док чита има моћ – моћ да себе учини бољим и да свој живот испуни и учини га занимљивијим, јер читање је диван начин на који себе можемо испунити задовољством.

Припремила: наставница Ивана Бошковић

Национални дан књиге

Поводом обележавања Националног дана књиге, наша школа се и ове године приклучила акцији „Читајмо гласно“, коју је пети пут организовало Друштво школских библиотекара Србије.

Акција је успешно изведена захваљујући ангажовању учитеља четвртог разреда – Наташе Радосављевић, Лепе Милић и Александра Павловића, и школске библиотекарке Иване Бошковић.

Циљ ове акције је развијање лъубави према књизи и читању, развијање читалачке способности ученика и редовних читалачких навика код ученика.

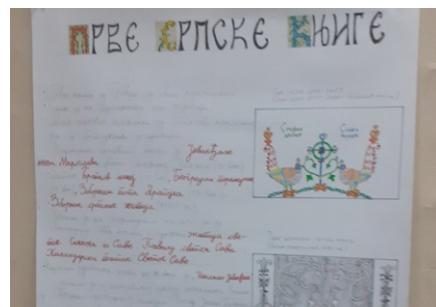
Под sloganом „У читању је моћ“, ученици четвртог разреда читали су гласно најлепше стихове домаћих песника и одломке омиљених прича. Указали смо на то да свако док чита има моћ - моћ да себе учини бољим, да свој живот испуни и учини га занимљивијим.

Читали смо гласно у холу школе, на степеницама, школској библиотеци и у нашем „кутку за читање“.

Након читања, разговарали смо о томе колико је читање важно и како неговати културу читања, јер читање је једини феномен који је својствен упаво нама, лъудима. Књиге су одувек биле ризнице знања и мудрости, а, читајући књиге, човек никада није сам.

Књига је тиха, не намеће се много, у данашње време чак је и скрајнута пред бљештавилом модерних медија, али, док год буде покретала лъудски дух да машта и ствара, биће је!

Прославе у ИО Роге

Прослава Видовдана

У школи у Рогама, традиционално, прослављен је Видовдан и крај школске године. Ученици млађих и старијих разреда су, заједно са учитељицом Браном Даничић и наставницима, припремили пригодан програм.

Као и сваке године, приредба је била веома посећена, а сем родитеља и мештана села, присуствовали су и бивши ученици ове школе, који радо долазе на овакве манифестације.

Прослава Савиндана

Ове године је, због епидемијске ситуације, у школи у Рогама обележен Савиндан нешто скромније него претходних година. Присуствовали су само ученици, наставници и свештеник, али је било весело и владала је опуштена атмосфера. Ученици су припремили кратку приредбу заједно са учитељицом Браном Даничић и наставницима Ивоном Даниловић, Светланом Полић, Срђаном Милованчевићем и Жељком Ристовићем.

У програму су се посебно истакли предшколци, који су све присутне одушевили својим рецитовањем и певањем.

Прослава Дана државности

У школи у Рогама 1. марта је обележен Дан државности Републике Србије. Млађи ученици су рецитовали родољубиву поезију, певали традиционалне песме, док су старији припремили презентацију о овом празнику, као и о историјату наше химне „Боже правде“. Ученици седмог и осмог разреда извели су кратку драму „Хајдук Станко“ и рецитовали стихове на руском језику.

У припреми овог програма су учествовали: наставници Ивона Даниловић, Светлана Полић, Станица Вукашиновић, Срђан Милованчевић и Жељка Ристовић и учитељица Брана Даничић.

Приредби су присуствовали родитељи ученика и други мештани села.

Припремила: наставница Жељка Ристовић

Школске свечаности

Новогодишњи вашар

И ове године је, традиционално, у последњој недељи децембра одржан новогодишњи вашар. Мноштво продајних експоната израдили су наши ћаци заједно са учитељима и родитељима. Заиста су сви на овом важном задатку хуманости показали висок степен одговорности и пожртвованости. Показали смо још једном да умемо да чувамо једни друге пуним срцем.

Ускршњи хуманитарни базар

У нашој школи, ускршњи празници обележени су Ускршњим хуманитарним базаром. Ученици млађих разреда су ову манифестацију оплеменили богатим културно-уметничким програмом.

Као и до сада, имали смо велику подршку наших драгих родитеља и суграђана.

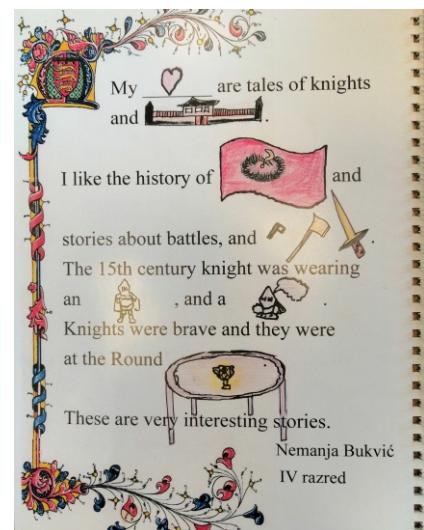
Припремила: учитељица Светлана Илић

У свету књиге

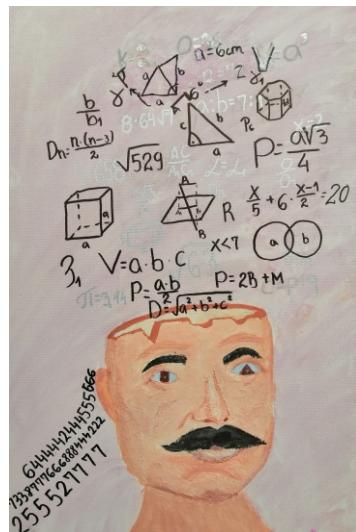
Ученици млађих разреда издвојеног одељења у Прилипцу припремили су, са наставницом Драганом Кандић Прокопијевић, „Књигу о књигама”, књигу у којој су представљали омиљене књиге, а писали су допуњујући текст својим илустрацијама.

Занимљива математика

Михаило Петровић Алас ме је инспирисао на дosta начина. Он је био један од наших најпознатијих математичара. Решавао је логичке задатке, једначине, примењивао разне формуле... Био је највећи стручњак у свету за диференцијалне једначине. Поред математике, волео је да се бави риболовом. Био је страстивени риболовац, због чега је и добио надимак Алас.

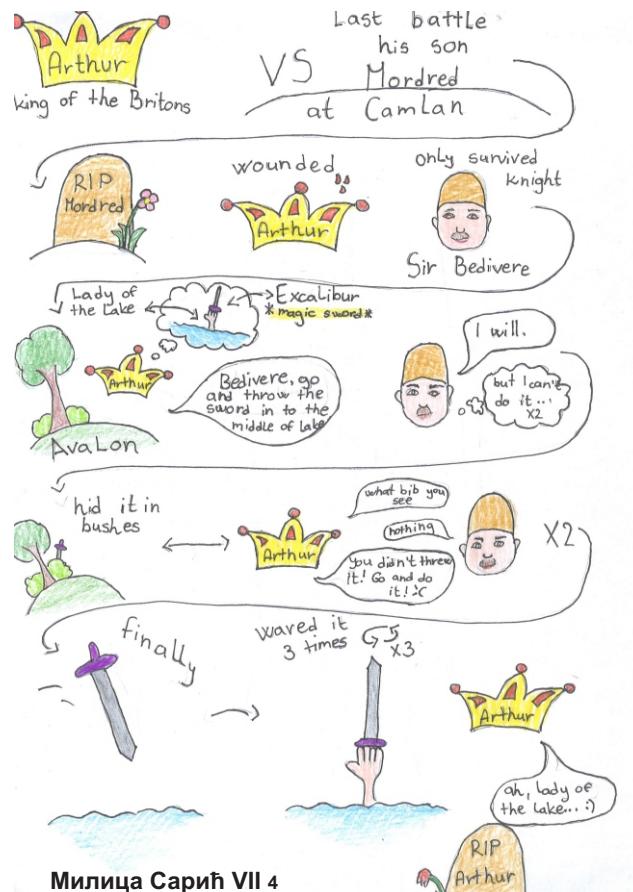
У разговору са наставницицом математике, дошла сам на идеју да бих на тему „Шта је математика?“ могла да насликам личност која ме инспирише и даје ми мотивацију. Одабрала сам Мику Аласа, јер понекад пожелим да знам све формуле, да знам да решим сваки задатак и размишљам као он.

The legend of King Arthur - са часова енглеског језика

Maja Međedović VII 2

Милица Сарић VII 4

Јана Бурлић VII 3

In our English classes we talked and learned about one of the legends of King Arthur's life. This story is about Arthur's last battle and his death. We also tried to illustrate the story through the drawings of the most important events that happened on the last days of his life. We hope that you will like them.

Milica, Iva and Nadja VII 4

МАЛИ МАТУРАНТИ 2021/2022. г.

Опраштамо се, опраштамо,
и страшно дугим ногама одлазимо у свет...
(Мирослав Антић)

Да живимо као отворено море, испуњени. Ослободимо се страха, уживајмо у заласцима сунца и дишите пуним плућима.

Ива Аврамовић VIII 3

Треба да преузмемо бригу о себи и да упловимо у неку нову, нама страну луку.

Нађа Аксентијевић VIII 3

Биће тешко оставити све иза себе и окренути ново поглавље књиге. Али, на крају свега, причаће се...

Маша Бојат VIII 3

Звучи невероватно, али је потпуно истинито и стално нам је у мислима да ускоро нећемо бити осмо три, оно немирно одељење пуно добрих ћака и добрих пријатеља.

Тамара Драшкић VIII 3

Ове речи посвећујем свом одељењу и својој генерацији и захваљујем им се на свим прелепим успоменама.

Маша Крејовић VIII 3

Да ли је ово крај,
или, ипак,
почетак?

Маријана Милић VIII 3

